

อ้อ...“เรียกแบบญี่ปุ่น” ว่าอย่างนี้เอง

อนิล พยุงเกียรติคุณ

ฝ่ายพัฒนากิจการการศึกษาและสิ่งพิมพ์

ในขณะที่กำลังอ่านหนังสือ ซึ่งดิฉันจะเขียนแนะนำในฉบับนี้นั้น ก็อดนึกถึงเรื่องราวซ้ำๆ สมัยที่เคยออกค่ายกับมหาวิทยาลัยไม่ได้ แต่ก่อนที่จะเล่าเรื่องราวไร้สาระของดิฉัน เรามารู้จักหนังสือที่มีสาระดี ๆ อดแน่นเต็มเล่มนี้กันก่อนดีกว่า นั่นคือ หนังสือ “เรียกแบบญี่ปุ่น”

“เรียกแบบญี่ปุ่น” เรียบเรียงขึ้นโดย **ยูกิโอะ ฮัตโตริ** (คนที่ดูเกมโชว์ประเภททำอาหารอาจจะคุ้นชื่อใช่ไหมคะ ใช่แล้วค่ะ เขาก็คืออาจารย์ที่คอยให้คำอธิบายและวิจารณ์การทำอาหารในรายการนั่นเอง) **ฮิโรมิ อิชิตะ เซอิจิโร ยามาโมโตะ** ซึ่งได้เขียนเล่าในบทนำถึงภาพบรรยากาศที่คนญี่ปุ่นล้อมวงกินข้าวกันที่โต๊ะซาบูโด (โต๊ะอาหารแบบนั่งพื้น) อย่างพร้อมหน้าและรับประทานปลาซาบะตัมซึอิฉิมือคุณแม่ ทว่าผู้เขียนกลับรู้สึกว่า แม้จะย้อนเอาภาพในอดีตนี้กลับมาได้เด็กๆ ก็คงไม่รู้จักคำว่า “ซาบูโด” เสียแล้ว และอาจไม่รู้จักชื่อปลาที่อยู่ในจานด้วยซ้ำไป จากจุดนั้นนั่นเอง จึงเป็นแรงบันดาลใจให้ผู้เขียนรวบรวมชื่อเรียกสิ่งต่างๆ ของญี่ปุ่น เช่น เครื่องนุ่งห่ม อาหาร ที่อยู่อาศัย จนกลายมาเป็นหนังสือเล่มนี้ หนังสือ “เรียกแบบญี่ปุ่น” จึงเป็นหนังสืออีกเล่มที่อยากจะแนะนำผู้ที่สนใจวัฒนธรรมญี่ปุ่นได้ลองอ่าน เพราะเนื้อหาและคำอธิบายเกี่ยวกับสิ่งของต่างๆ นั้นละเอียดมาก ยกตัวอย่างเช่น เรื่องเกี่ยวกับละครโน ก็อธิบายตั้งแต่เครื่องแต่งกายของตัวละครตั้งแต่ศีรษะจรดเท้า เวที ตลอดจนเครื่องดนตรีต่างๆ ที่ใช้ประกอบการแสดง ซึ่งชื่อเรียกสิ่งของแต่ละอย่างในเล่มนี้ จะมีทั้งชื่อภาษาญี่ปุ่นและคำแปล หรือคำทับศัพท์ภาษาไทยกำกับด้วย

นอกจากเนื้อหาที่อธิบายได้ละเอียดแล้ว ในเล่มยังมีภาพประกอบทั้งภาพจริงและภาพวาดเพื่อช่วยเสริมความเข้าใจให้ผู้อ่านอีกด้วย โดยจะมีเส้นโยงระหว่างชื่อเรียกกับส่วนต่างๆ ของภาพชัดเจน ดังนั้น จึงเป็นหนังสืออีกเล่มหนึ่งที่เหมาะสำหรับนักศึกษาและผู้สนใจนำไปใช้เป็นข้อมูลในการค้นคว้าอ้างอิงเกี่ยวกับวัฒนธรรมญี่ปุ่น

เรียกแบบญี่ปุ่น

ผู้แต่ง ยูกิโอะ ฮัตโตริ ฮิโรมิ อิชิตะ
เซอิจิโร ยามาโมโตะ
ผู้แปล คัมภาว ไตรยสุนทร
ISBN 978-616-7121-14-7
ราคา 325 บาท
สำนักพิมพ์ภาษาและวัฒนธรรม

เอาละคะ ส่วนเรื่องที่ทำให้นึกถึงสมัยอยู่มหาวิทยาลัยก็เพราะว่า ครั้งหนึ่งดิฉันได้มีโอกาสไปออกค่ายที่ อ.ดอนตูม จ.นครปฐม และต้องอยู่อาศัยกับชาวบ้าน และแน่นอนอยู่แล้วว่าพวกเราต้องช่วยผู้ใหญ่ใจดีที่ให้เราไปพักทำงานบ้านบ้าง เช่น กวาดดูบ้าน ทำกับข้าวล้างจาน ในเย็นวันหนึ่งเราไปช่วยป้าๆ น้าๆ ทำอาหารกันอยู่ในครัว แล้วเขาก็บอกว่า “ไปหยิบขึ้นมาให้” ...โอเคค่ะ...จัดให้ดิฉันกับเพื่อนก็วิ่งไปที่ตู้เย็น เปิดประตูก็มองเข้าไปในตู้ และกำลังจะหยิบ... แต่ในตอนนั้นก็กะไรขึ้น “เฮ้ยแก...ขึ้นกนี่...มันคืออะไรวะ” “เออ...พริกหรือเปล่า” “แต่เราเคยได้ยินแต่พริกขี้หนูนะ” แล้วก็หันมามองตากันปริบๆ เป็นอันเข้าใจกันว่าขึ้นยืนจ้องกันไปเราอาจได้กินมือเย็นกันสัปดาห์หน้า จึงทำใจวิ่งกลับมาถามว่า “น้ำคะขึ้นกนี่มันอะไร” เท่านั้นแหละ วงโซลกันพริกถึงกับฮากันเลยทีเดียว น้ำที่เราถามก็ตอบกลับเสียงหัวเราะว่า “อะไร ไม่รู้จักขึ้นกหรือ ‘มะระขึ้นก’ ยังไง” แล้วก็ถึงบางอ้อจนได้ เป็นเรื่องนี้แหละที่ว่า **มหา’ลัย สอน “วิชา” ...ค่ายอาสาสอน “ชีวิต”**

สอนเก่ง สอนเป็น

ผู้เขียน เกิดสียะ ยาสุโกชิ (Tetsuya Yasukochi)
ผู้แปล สก. ดร.ศศิตา ตาตวน
ราคา 180 บาท
สำนักพิมพ์ ส.ส.ท.

พุทธิกรรมที่เรียกว่า **“การสอน”** นั้น กลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวัน ไปแล้ว แม้แต่ภายในครอบครัว พ่อแม่ก็จะพ่าสอนลูกอยู่ทุกวันและในบางครั้ง พ่อแม่ก็อาจต้องเรียนรู้จากลูกๆ บ้างในบางเรื่อง หรือสมาชิกในครอบครัวก็อาจ ได้แลกเปลี่ยนสิ่งแปลกใหม่ให้แกกันและกัน พฤติกรรมแบบนี้ล้วนเกี่ยวข้องกับ **“การสอน”** ทั้งสิ้น หากลองสังเกตในที่ทำงาน ผู้ที่มีสถานะเป็นหัวหน้า หรือผู้บังคับบัญชา ก็จะต้องสอนและถ่ายทอด ไม่ว่าจะเป็นเรื่องงานหรือเรื่องอื่นๆ ให้กับลูกน้อง หรือผู้ใต้บังคับบัญชา นอกจากนี้แม้แต่ในกิจการส่วนตัว การจะขายสินค้าให้ ลูกค้าได้นั้น ในบางครั้งก็จำเป็นต้องคอย **“แนะนำสินค้า”** ซึ่งก็อาจจะมีเรื่องของ **“การสอน”** รวมอยู่ด้วย สินค้าจึงจะขายได้หากเป็นเพื่อนกัน การสอนกันก็อาจจะเป็นเรื่องปกติที่เกิดขึ้นบ่อยๆ ไม่ว่าจะเป็นการทักกันเรื่องการแต่งกาย หรือเป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือสินค้าใหม่ๆ ก็ล้วนเป็นตัวอย่างที่ดีของ **“การสอน”** ทั้งสิ้น หากสังเกต พฤติกรรมการพูดคุยในชีวิตประจำวัน ก็จะรู้สึกได้เลยว่าบทสนทนาของพวกเรานั้นส่วนใหญ่นั้นไม่พ้นเรื่อง **“การสอน”** ลักเท่าไร

ด้วยเหตุนี้เอง หากสามารถสอนได้ดี สอนได้เยี่ยม ไม่จำเป็นว่าเป็นการสอนในกิจวัตรประจำวัน หรือว่าในงานประจำก็ล้วนแต่ได้ประโยชน์ทั้งสิ้น ไม่ว่าในองค์กรหรือหน่วยงานใดก็ตาม จะพบว่าตำแหน่ง **“ผู้นำ”** ที่ได้รับการยอมรับนับถือจากคนในองค์กรนั้น กล่าวได้เลยว่าจะเป็นของบุคคลที่สามารถ **“สอนผู้อื่นได้ดี”** นั่นเองมาสร้างบรรยากาศที่สนุกสนาน ปลุกพลังแห่งการเรียนรู้ สอนให้ผู้เรียนเข้าใจและ **“เข้าถึงใจ”** ผู้เรียน ด้วย 53 เทคนิคการสอนภาคปฏิบัติที่นำไปใช้ได้จริง โดยครูผู้มีประสบการณ์การทำงานสอนมากกว่า 20 ปี ประยุกต์ใช้ได้กับการสอนในหลากหลายสถานการณ์ ทั้งการเรียนในห้องเรียน การสอนงาน การบรรยาย และการฝึกอบรม เทคนิคในเล่มเริ่มตั้งแต่แนวทางการเตรียมตัวก่อนการสอน วิธีการสอนให้ผู้เรียนเข้าใจ วิธีการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิด ความกระตือรือร้น วิธีการสอนให้เหมาะกับผู้เรียนแต่ละบุคคล และวิธีการสอนผู้เรียนกลุ่มใหญ่ เพื่อการสอนที่สมบูรณ์แบบ ทั้งพัฒนาความรู้ความสามารถของผู้เรียนและสร้างความสุข ความสนุกสนานในการเรียนด้วยเทคนิคต่างๆ กับหนังสือ

“สอนเก่ง สอนเป็น” TPA

